

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. január hó 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. évi október hó 18. napján kihirdetett 8.B.465/2011/24. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott börtönbüntetésének tartamát 8 (nyolc) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát szintén 8 (nyolc) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró megyei bíróság a vádlottat emberölés bűntette (Btk. 166.§ (1) bek.) miatt 5 évi börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére, súlyosítás érdekében fellebbezett.

A vádlott és védője felmentésért jelentettek be jogorvoslatot.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.500/2011/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést irányba szerint fenntartotta.

Álláspontja szerint ... és ... rendőr tanúk tanúvallomásának, valamint a vonatkozó rendőri jelentés (nyom. ir. 101-102. oldal) értékelésével kapcsolatban, a jelentés és a tanúvallomás terhelti előadásra vonatkozó része a Be. 117.§-a (2) bekezdésében írt hallgatás jogára történt figyelmeztetés hiányára tekintettel nem értékelhető.

A minden irányú fellebbezések folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és hiánytalan, megalapozott tényállást állapított meg.

Eljárási szempontból aggály csupán a ... és ... rendőr tanúk tanúvallomásával és a vonatkozó rendőri jelentés felhasználhatóságával kapcsolatban merült fel - osztva a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat is.

A jelentés és a tanúvallomások terhelti előadásra vonatkozó része a Be. 78.§ (4) bekezdésére figyelemmel a Be. 117.§ (2) bekezdésében rögzített figyelmeztetés hiánya miatt nem értékelhetők, ezért azok értékelése az ítélet 15. oldal közepétől, a 16. oldal 2. bekezdéssel bezárólag, valamint a 19. és 20. oldalon ... vallomására utalás mellőzendő.

Megjegyzi azonban az ítéletábra, hogy fentiek mellőzésével a tényállás megalapozottsága nem sérült, az elsőfokú bíróság által okszerűen értékelt további bizonyítékok azt teljes egészében megalapozzák.

A hibamentes, így a másodfokú eljárásban irányadó tényállás alapján törvényes a vádlott bűnösségére vont következtetés és nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra vont következtetést - elemezve az objektív és szubjektív adatokat - a vádlott aktuális szándékát, hogy nem kívánta, de belenyugodott a halálos eredménybe, így cselekményét eshetőleg szándékkal követte el.

Igen részletesen foglalkozott a vádlott védekezésével, mely szerint baleset történt, a sértett megszurása véletlenszerűen következett be. Az 1 rb. szúrt sérülés véletlenszerű keletkezése az aggálytalan igazságügyi orvos-szakértői vélemény, valamint a szakértő által a tárgyaláson (9. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv 4-5. oldala) előadottak alapján csaknem teljes bizonyossággal kizárható. Melynek megállapítását az elkövetési eszköz pengeszélessége, a bemeneti nyílás és a szúrcsatorna hossza is alátámaszt, illetve kizárható a csapkodó, hadonászó mozdulat. A sérülést egy egyenes, határozott lentről felfelé, jobbról bal felé irányuló közepes erőbehatású szúrás okozta, melynek során a vádlott a sértett háta mögött állt.

Igen részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság a védelem által hivatkozott gondatlanság problematikájával. Vizsgálta azt is, hogy a vádlott cselekménye minősülhet-e erős felindulásból elkövettként, illetve szándéka irányulhatott-e csupán testi sértés okozására. Valamennyit logikus érveléssel vetette el és jogi indokolása is kifogástalan.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, azonban eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és tévesen vont következtetést arra, hogy a középértéket elérő büntetés kiszabása eltúlzott joghátrányt jelentene a vádlott részére is, a büntetési célok eléréséhez elegendő a büntetési tétel alsó határát elérő büntetés kiszabása.

E körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját nem osztotta és nem értett egyet azzal sem, hogy jelen esetben a generális prevenció elvének érvényesülése kisebb mértékben jelentkezhet tekintettel azon sajátos körülményekre, amelyek a bűncselekmény elkövetéséhez vettek, és alaposnak találta a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi jogorvoslatot.

Kétségtelen, hogy a vádlott javára számos körülmény - köztük emberileg is méltányolható - vehető figyelembe. Az ítélőtábla utal arra, hogy az elsőfokú bíróság által jelzett az elkövetés után az egészségi állapotában beállott rosszabbodás a másodfokú eljárásban nem nyert igazolást.

A vádlott ölési cselekményére az elkövetés napján reggel óta ismétlődő veszekedéseket követően került sor, korábban a vádlott ittas házastársát vízzel is leöntötte, hangos szóváltás volt köztük.

Az ítélőtábla úgy ítélte meg, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 15. sz. irányelvében írtakra és az állandó bírói gyakorlatra is, hogy jelen ügyben is érvényre kell jutni a generális és speciális prevenció elvének, ami a bűnösségi körülményeket helyesen értékelve a fő- és mellékbüntetés lényeges súlyosítását kell, hogy eredményezze.

A másodfokú bíróság úgy találta, hogy fentiek érvényesülését a 8-8 évre súlyosított fő- és mellékbüntetés kellően szolgálja.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2012. január 10.

Dr. Balla Lajos sk.	Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk..	Nagy Éva sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 8.B.465/2011/24. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással 2012. január 10. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. január 10.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke